Doğan Kardeş

Sayı: 44 | 28 Ağustos 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
DÜNYA TEHLİKEDE

(Devamı son sayfada)

M 702

Bu bir mutlu yarıştır.

Yapı ve Kredi Bankası'nın
İkramiyeli
Aile Cüzdanı
bir mutlu geleceğin
ilk adımıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

❷ Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

28 Ağustos 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 2
Sayı: 606-44

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶** Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56 ✶** Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL. ✶** Altı aylık: **12,5 TL. ✶** Yurt dışı yıllık: **38 TL. ✶** Yurt dışı altı aylık: **19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Başkomutan Mustafa Kemal Paşa, Büyük Taarruz kararını verdiği Akşehir toplantısından çıkarken.

Kurtuluş Savaşı bizim en büyük kahramanlık destanıdır. Bu destanda kadın erkek, çoluk çocuk, yedisinden yetmişine her Türk'ün payı vardır. İşte, yukarda asker kılığıyla gördüğünüz ve Doğan Kardeşi'n 3'üncü sayısında hikâyesini verdiğimiz bir Türk ninesi: Kastamonu'nun Duruçay Köyü'nden Halime Çavuş. Büyük yararlıklar gösteren bu kahraman kadınımıza, Atatürk, Büyük Zafer'den sonra İstiklâl Madalyası vermiştir.

45. YILDÖNÜMÜNDE

BÜYÜK ZAFER

Şu günlerde, 30 Ağustos Zaferi'nin 45. yıl dönümünü kutluyoruz. Düşman, yoketmek için geldiği Türk yurdundan, yenik ve bitik durumda bu büyük zaferle atıldı.

Bu büyük günü ilgili yazı ve fotoğraflarla bir defa daha anıyoruz.

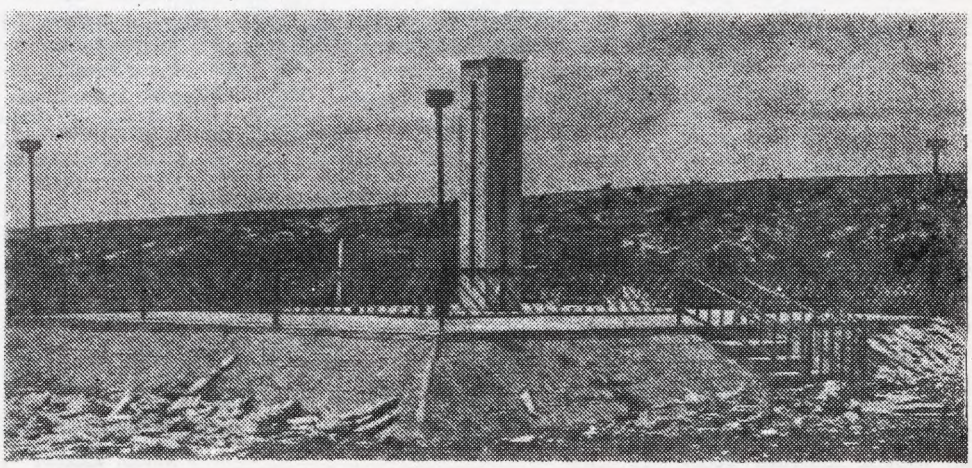

Yunan Başkomutanı Trikopis ile beraberindekilerin Uşak civarındaki esir alındığı yerde dikilen anıt.

Başkomutan Mustafa Kemal zafer yıllarında ordusunu teftiş ediyor.

DUMLUPINAR'dan 30 AĞUSTOS'a

Yazan: EFLÂTUN CEM GÜNEY

Sakarya, Yunanlılara bel bağlıyanların da belini bükmüştü. Barış yolları aramaya başladılar. Kapımızı ilk çalan Fransızlar oldu. Ahdımız, misakımız önünde eğilerek güney illerimizden çekilip gittiler. Ötekilerin de kılıcımıza boyun eğecekleri günler uzak değildi. Sakarya'da kolları, kanatları öyle bir kırılmıştı ki, artık bir adım ileri atamıyacaklardı. Yapılacak iş, gidip onları çekildikleri yerde çevirmek ve ağzım, yüzüm dedirtmeden bir vuruşta çökertmekti. Ama, yorgun argın varıp onların kucağına düşmekle olmaz ki bu. Zaman ister, plân ister...

Gel zaman, git zaman; kendince her şey yolunu aldıktan sonra, bir gün ele, güne duyurmadan yola çıktı. Gazeteler, Mustafa Kemal'in Çankaya'da yabancılara çay ziyafeti vereceğini allandıra ballandıra yazıyordu. Onun toz, duman içinde Akşehir'in yolunu tuttuğu kimin hatırına gelir! Orada Garp cephesi karargâhında, Fevzi ve İsmet Paşalarla başbaşa vererek, bütün hazırlıkları gözden geçirdiler ve 26 Ağustos 1922 sabahı taarruza geçilmesini kararlaştırdılar.

Düşmanın asıl kuvveti Afyon - Dumlupınar arasındaydı. Enine, boyuna öyle istihkâmlarla donatılmıştı ki burası; Türk yumruğu yıkabilirdi ancak... Mustafa Kemal, olanca askerini el - ayak uyurken Afyon önlerinde toplıyacak ve düşman kan uykuda iken indireceği demir yumruğu indirecekti kalbine... Kocatepe'nin yolunu tuttu. Muharebeyi oradan idare edecekti.

Gün doğarken bütün toplar düşman istihkâmları üzerine ateş açtı. Bu ateş altında uyuyan Yunanlılar neye uğradıklarını bilemediler. Hücumlar dalga dalga, ölüm saçıyordu ortalığa... Hele o güvendikleri istihkâmlar birer birer yıkılıp başlarına çöküyor, tutunacak bir dal, kurtulacak bir yol bulamıyorlardı. Bozguna uğrayan düşman çekilmiye başlamıştı. Gazi, bir daha ağzını, yüzünü toplamaya fırsat verir mi onlara... 30 Ağustos sabahı yalın kılıç dikildi yamaçlarına, Dumlupınarda, Dumlupınarda...

Başkumandanlık Meydan Muharebesi dediğimiz bu muharebe, bir kuşatma ve yok etme muharebesiydi ve Mustafa Kemal öyle bir ustalıkla yaptı ki bu işi, belki dünya, dünya olalı görmemişti bir eşini. Kanlı bir istilâ sürüsü o gün, o topraklar üstünde yok olup gitti; başlarındaki başkumandan da aman deyip baş eğmeseydi kılıcımıza, o da günahını kanıyla ödeyecekti. Dünyaya şan, dillere destan oldu bu zafer...

Dumlu bir tepe, dumlu bir pınar, büyük kurtuluşa giden yol bu tepeden geçer; hürriyete susayanlar bu pınardan içer! Düşmanı bu zafer tepede yere seren Başkumandan Mustafa Kemal, bu pınardan bir yudum daha içti ve 30 Ağustosu yaratanlara dönerek:

«Ordular; ilk hedefiniz Akdenizdir, ileri!» buyruğunu verdi.

İşte o zaman ne oldu, nasıl oldu, Mehmetçikler, yayından fırlayan bir ok oldu; İzmir'e doğru uçtu, uçtu ve 9 Eylülde ok hedefi buldu. Kurtuluş ordusu, İzmir kapılarında... Taş taş üstüne bırakmayan düşman dökütüleri de oradan denize döküldü. Vatan kurtuldu.

Büyük kurtarıcı Mustafa Kemal, o ana baba gününde açık bir otomobil ile hasretini çektiği şehre girdi.

Yaslı gittim, şen geldim;
Aç koynunu ben geldim.

dedi. Bütün İzmir bağrını açtı ona...

Ve sonra yanan, yıkılan yerler arasında dolaşarak gönül dolusu ışık ve şifa dağıttı :

«Bir gün, bu yangın yerlerinde gene baharlar tomurcuklanacak; yeni yeni mamureler çiçeklenecek; Allah, bize bugünleri gösterdi ya, ötesi kolay; milletimiz sağ olsun!» dedi. Ayakları yere basmadı İzmirli'lerin; kaç gün, kaç gece öyle bir şenlik, şadımanlık ettiler, öyle bir şenlik, şadımanlık ettiler ki, dünya bir yaşına daha girdi.

BU TOPRAKLAR

Onunladır sevincim,
Hüznüm ve gözyaşlarım;
Onunla dolu içim,
Yalnız onunla varım!

Bu topraklar uğruna
Göze aldım ölümü;
Vatan ufuklarına
Bayrak yaptım gönlümü!

HAMDİ AKALIN

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN YENİ BİR KÜLTÜR HİZMETİ

DOĞAN KARDEŞ'İN 1001 HEDİYESİ

Doğan Kardeş, kardeşlerinin bilgilerini artırmak, görgülerini genişletmek, zevklerini yükseltmek ve bu arada boş vakitlerini hoşça geçirtmek amacıyla, büyük bir hediye kampanyası açmış bulunuyor...

Okuyucularımıza, bu sayfada bazılarının fotoğraflarını yayımladığımız 1001 güzel hediye dağıtıyoruz.

1001 HEDİYE kampanyamıza katılmak istiyorsanız, dergimizin arka sayfasında 42'nci sayımızdan itibaren yayımlamaya başladığımız 1'den 12'ye kadar numaralı **«DOĞAN KARDEŞ 1001 HEDİYE KUPONLARI»** nı keserek **saklayınız.** Biriktirdiğiniz kuponlar 10 tane olunca aşağıdaki adrese 15 KASIM 1967 tarihine kadar gönderiniz.

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«1001 HEDİYE KAMPANYASI»
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5
İSTANBUL

NOT : 1001 HEDİYE kampanyamıza katılabilmek için 12 kupondan 10 tanesini göndermek kâfidir. Hediyelerin talihlileri, Yapı ve Kredi Bankası'nın otomatik kur'a makineleriyle yapılacak çekiliş sonunda belli olacaktır.

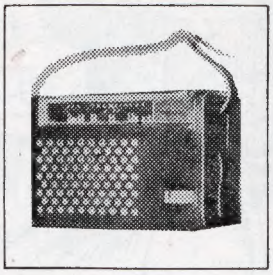

Altı tane **CEP RADYOSU** : İki dalga bantlı ve transistörlüdür. 1,5 voltluk dört pille çalışır.

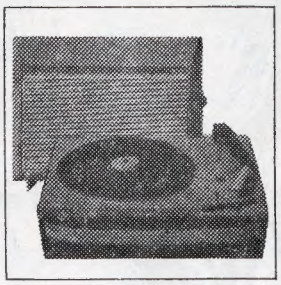

İki tane **ELEKTROGRAMOFON** : Radyoya ihtiyaç hasıl olmadan her devirli plâğı çalar.

On takım **RESİMLİ BİLGİ** : On ciltlik büyük bir ansiklopedik eserdir.

İki tane **TRANSİSTÖRLÜ MASA RADYOSU** : 4 dalga bandı ve pikap çalma tertibatı vardır.

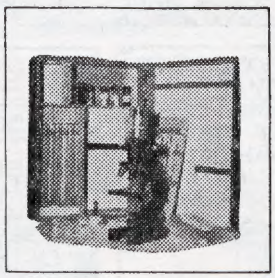

On tane **MİKROSKOP** : Cazip tahta kutuları içinde seyyar laboratuvar gibi kolayca taşınır.

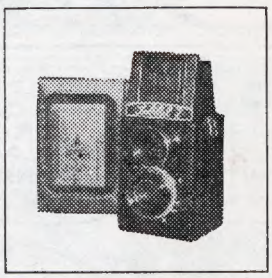

Onaltı tane **FOTOĞRAF MAKİNESİ** : Normal makara ile 12 tane 6x6 resim çeker.

Oniki tane **IŞIKLI KÜRE** : Plâstiktir ve kırılmaz. Üzerindeki isimler Türkçe'dir.

Bir tane **GENÇ RADYOCU** : Kutudaki parçalarla kulaklıklı - transistörlü radyo yapılır.

Üç tane **KOSMOS** serisinden deney kutusu : Genç teknisyen, Ev teleskobu ve Ev mikroskobu.

100 TANE SULUBOYA TAKIMI
100 TANE IŞIKLI LUP
230 TANE DOĞAN KARDEŞ KİTABI

SİZE DE BİR HEDİYE DOĞAN KARDEŞ DERGİSİNDE

Sekiz tane **MUCİTLER ve İCATLARI** : Plâstik kutularda mucidin büstü, icadının parçaları vardır.

Beşyüzbir tane **ANAHTARLIK** : Doğan Kardeş dergisi için özel olarak yaptırılmıştır.

AKDENİZ

AĞIR ZİNDAN KAPISI ÜZERİNE KAPANINCA KARA HASAN SİNİRLENMİŞTİ...

HASAN, SAKİN OL!.. KENDİNİ BOŞUNA YORMA ARSLANIM!

BU DÜŞMAN ZİNDANINA DÜŞMEKTENSE, BİR OK KALBİMİ DELSEYDİ KEŞKİ!

SİZE DAHA RAHAT BİR YER BULAMADIK, KUSURA BAKMAYIN... AMA ZARARI YOK, YAKINDA ÖLECEKSİNİZ NASIL OLSA...

ÜMİTSİZLİĞE KAPILMAYIN... BÜYÜK VAZİFEMİZİ UNUTMAYIN... BİZİM HAYATIMIZ ÖNEMLİ DEĞİL. MÜHİM OLAN TURGUT REİSİ KURTARMAKTIR. ALLAHTAN ÜMİT KESİLMEZ... HEM UNUTMAYIN Kİ TONİO HENÜZ SERBEST!

BU SIRADA GENERAL SCAPETTİ VE YARDIMCISI Dİ FALLA BAŞBAŞA...

HEPSİ ELE GEÇTİ, HAREKETE GEÇME ZAMANI GELDİ!

EVET Dİ FALLA... ARTIK KRAL HAZİNESİ BİZİM SAYILIR... ŞAHİN REİSİ KONUŞTURMALIYIZ... İNKÂR EDECEK AMA HAZİNE MUTLAKA ONLARDA!

PERKENDELERİNİ DİDİK DİDİK ETTİK, HAZİNENİN İZİNE BİLE RASTLAMADIK YANLIŞ İZ ÜZERİNDE OLMADIĞIMIZA EMİN MİSİN?

KRAL HAZİNESİNİ TAŞIYAN KALYON ONLARIN YOLU ÜZERİNDEYDİ... HAZİNE ONLARDA HİÇ ŞÜPHEM YOK!

SCAPETTİ ASKERLERDEN BİRİNİ ÇAĞIRIR VE...

ŞAHİN REİSİ İŞKENCE ODASINA GÖTÜRÜN, BEN GELİNCEYE KADAR İYİCE KIRBAÇLANSIN!

ŞAHİN

Yazan : **S. Künmat**

Çizen : **Özcan Eralp**

18 TURGUT REİSİ KURTARMA GÖREVİYLE PARELLİ LİMANINDA BULUNAN ŞAHİN REİS VE ARKADAŞLARI SCAPETTİ'NİN KURDUĞU TUZAĞA DÜŞTÜLER. KIYASIYA BİR DÖVÜŞ SONUNDA ÇOKLUK KARŞISINDA TESLİM OLMAK ZORUNDA KALDILAR.

UÇAN

BİRİSİ BENİ ÖLDÜRMEK İÇİN YİYECEĞİM MEYVALARI ZEHİRLİYOR. A...A...A... BU BANA BAMBAŞKA BİR FİKİR VERDİ.

UÇAN ADAM ZEHİRE KARŞI ŞERBETLİYDİ...
YETER YETER... BİR ORDUYU ÖLDÜRECEK KADAR ZEHİR İÇTİN...
ZEHİR
DERHÂL LOİS'İ SERBEST BIRAKMAZSAN, SENİ ZEHİR İÇİNDE BOĞARIM.

BU MEYVALARI YEMEK TADICIM TADINCA BİRŞEY OLMAZSA, UÇAN ADAM Ö DUR..

EĞER AENEAS MEYVALARI YEMEĞİ REDDEDERSE ONUN BİR CASUS OLDUĞU ANLAŞILIR
PALİDES, BİRAZ ÖNCE BİRİ BU MEYVALARI ZEHİRLEDİ
ŞİMDİ ÖĞRENİRİZ!..

AENEAS, ŞU MEYVALARI TAT!
SAKIN YEME, ZEHİRLİ ONLAR, AENEAS.

NE OLURSA OLSUN, YEMEYE MECBURUM KRALIÇEM. BU BENİM VAZİFEM.. SİZİN HAYATINIZ BENİMKİNDEN ÇOK DAHA KIYMETLİ..

BAKIN, RAHAT RAHAT YİYORUM VE HİÇ BİR ŞEY OLMUYORUM. GALİBA RÜYA GÖRMÜŞSÜNÜZ.
ZEHİRLİ OLDUĞUNA EMİNİM. ÖLMEDİĞİNE GÖRE MUTLAKA UÇAN ADAM'SIN SEN.

UÇAN ADAM'I TANIDIĞIMA GÖRE BAHSİ KAZANDIM DEMEKTİR. 1967 YILINA DÖNÜNCE, SÖZ VERDİĞİ GİBİ DÜNYADAKİ İKİNCİ KİMLİĞİNİ BANA AÇIKLAYACAK ARTIK...

BİRDENBİRE
AENEAS FENALAŞIYOR.
AYY! BİR ŞEYLER OLUYORUM

ÖLDÜ...
DEMEK YİNE YANILDIM. ÖLDÜĞÜNE GÖRE AENEAS UÇAN ADAM OLAMAZ. O HALDE UÇAN ADAM SENSİN!..
BIKTIM SENİN BU UÇAN ADAM'INDAN. BU İŞE BİR SON VERMENİN...

...ZAMANI GELDİ ARTIK. SENİN ARABANIN TEKERLEĞİNİ BEN BOZDUM, MEYVALARINI BEN ZEHİRLETTİM. AMA SEN HEPSİNDEN KURTULMASINI BİLDİN. BAŞKA ÇARE YOK, SENİ KENDİ ELLERİMLE ÖLDÜRECEĞİM!..
4-17
1275

ADAM

4 UÇAN ADAM LOİS'İ 3000 YIL ÖNCESİNE, TROVA'YA GÖTÜRMÜŞTÜR. KENDİSİ DE O DEVRİN BİR ADAMI KILIĞINA GİRMİŞTİR. ŞAYET LOİS ONUN KİM OLDUĞUNU BULURSA UÇAN ADAM ONA BÜTÜN SIRRINI AÇIKLAMAYI VADETMİŞTİR.

3 Soru Cevap

A- 29 MAYIS 1844 GÜNÜ BİR ADAM İNSANLIK TARİHİNİN İLK ELEKTRİKSEL TELGRAFINI ÇEKİYORDU. WASHİNGTON'DAN BALTİMORE A ÇEKİLEN TELGRAFTA: "ALLAH NE YAZDI İSE.." CÜMLESİNİ KULLANAN BU ADAM KİMDİ?

1- MARCONİ
2- MORSE
3- GRAHAM BELL

B- AŞAĞIDAKİ RESİM:

1- BAHÇIVAN MAKASI
2- YENİ TİP TESTERE
3- İSTAKOZ KISKACI'DIR

C- VÜCUDUMUZDA KAS SAYISI NE KADARDIR?

1- 200
2- 100
3- 400

CEVAP: A2 B3 C3

KISA AYLAR

İki öğrenci plâjda aralarında konuşuyorlardı. Biri:

— «Yılın en kısa ayları hangileridir?» diye sordu. Öbürü içini çekerek:

— «Hangisi olacak» dedi. «Tatil ayları!..»

OBUR

Bir obur masaya oturmuş, önüne ne gelirse bir çırpıda silip süpürüyordu. Bir ara garsona:

— «Yemek yemekten daha çok sevdiğim birşey yok» dedi. Yemek taşımaktan usanmış olan garson:

— «Peki, sevmediğiniz şeyi öğrenebilir miyim?..» deyince, obur masayı göstererek cevap verdi:

— «Boş tabakları!..»

GARİP ama GERÇEK

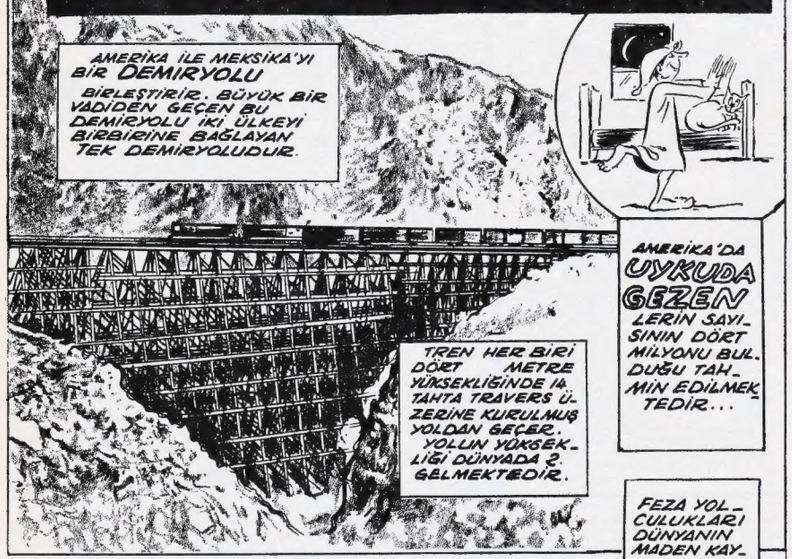

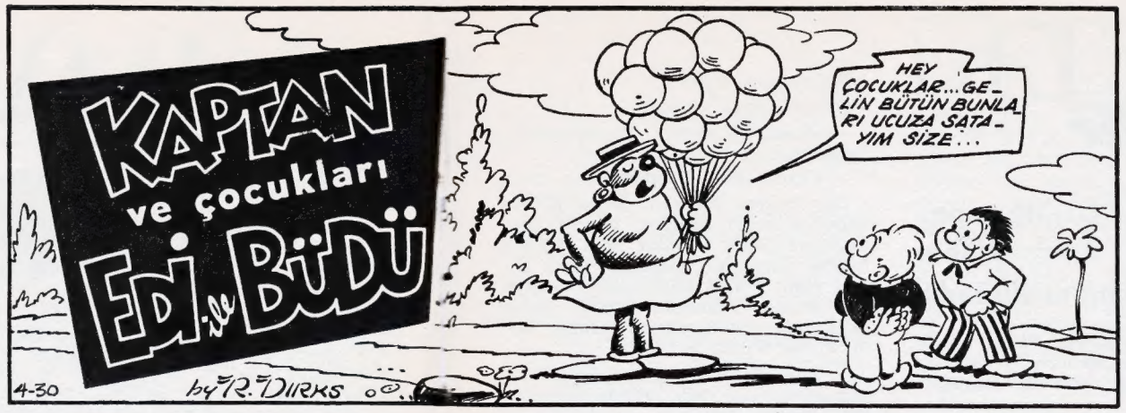

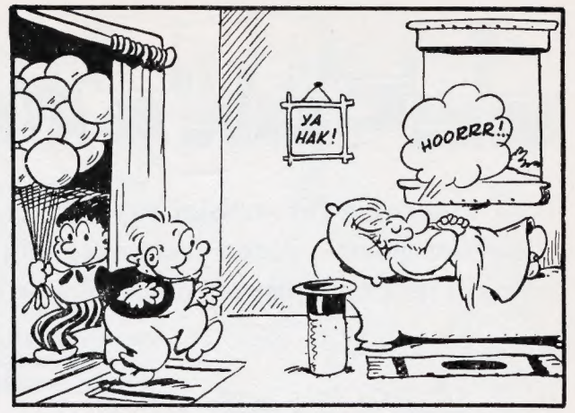

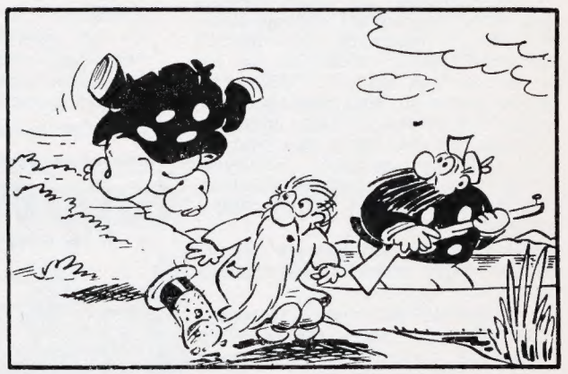

7 YANLIŞ

Ali Bey çok dikkatsizdi. Gözleri de iyi görmüyordu. Kaybettiği gözlüğün yerine bir yenisini almak için gözlükçüye gitti. Bir tane beğendi, aldı. Tam kapıdan çıkarken basamağı göremedi ve yuvarlandı. O sırada oradan geçmekte olan bir kadın olayı çocuğuna gösterip, «Bak» dedi, «dikkatsizlik edersen halin budur.» Biz de gözümüzü dört açıp 2. resimdeki 7 yanlışı bulmaya çalışalım.

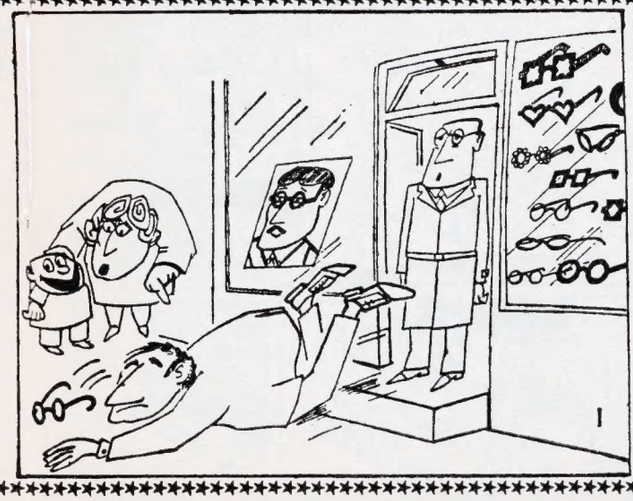

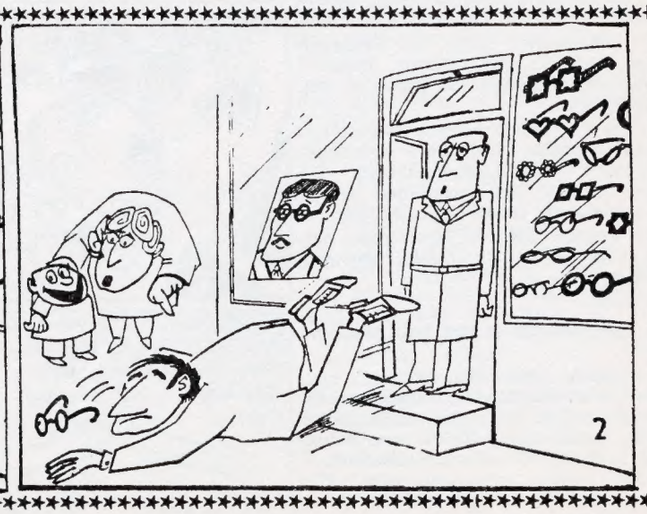

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Resmî sınırlıyan sağdaki çizginin kestiği yuvarlak gözlüğün gerçeveşi farklı. 2) Vasisdasın gengeli yer değiştirmiş. 3) Ahmet Bey'in gözlüğünün sağ sapı farklı ve(4) pantalonunun sağ paçası daha kısa. 5) Gözlüksüdün sol kolundaki manşet düğmesi yok olmuş ve (6) sol ayağı değişmiş. 7) Kapının eşiği konmuş.

KANATLANAN ÇOCUKLAR

Yazan: A. STEVENSON
Çeviren: F. ARIT

Uçan oyuncağın bir yenisini yapmak için Orville sapan satışından payına düşeni vermek istedi. Ama, Wilbur onun parasını kullanmanın doğru olmayacağını düşündü.

— 4 —

Wright Kardeşler'in Cedar Rapids'deki komşuları bir sabah Wright'ların arka avlusundaki bağırışmaların ne olduğunu öğrenmek için mutfak kapılarına çıktılar. Gördükleri şey onlar için de çok yeniydi. Wilbur ve Orville küçük bir âleti havaya fırlatıyorlar, âlet uçarak ağır ağır iniyordu. Balon değildi bu. Balon olsa uçar giderdi. Neydi öyleyse? Komşular Wright'ların arka avlusuna doldular. Bay ve Bayan Wright çıkıp çocukları seyretmeğe başladılar.

Wilbur küçük âleti yeniden havaya fırlattı. Seyre gelenler bağırışmağa başladılar:

— «Bakın bakın uçuyor... Uçuyor.»

Âlet ağır ağır indi. Daha fazla uçmadığı için seyirciler homurdanmağa başladılar. Bayan Wright:

— «Uzun süre havada kalmasına imkân yok» dedi. «Gücü bu kadar.»

Yaşlı bir adam olan Bay Benton:

— «Gene iyi» dedi. «Bu kadar uçması da iyi. Ben bunca yıl yaşadım, böyle birşey görmedim. Yıllardan beri de bütün icatları izlerim.»

Bay Wright :

— «Bir Fransız yapmış bunu» dedi.

— «Büyük bir bilgin olmalı. Bu küçücük oyuncağın uçabilmesi kolay iş değil. Nereden aldınız bunu Bay Wright?»

— «Geçenlerde Chicago'ya gitmiştim. Oradan aldım. Adına helikopter diyorlar.»

Bay Benton konuyla iyice ilgilenmişti:

— «Helikopter ha?.. Bu Fransızın kim olduğunu öğrenmeliyim. Bakalım böyle bir oyuncağı ilk yapan o mu, değil mi?»

Wilbur oyuncağı komşulara gösterdi. Hepsi dikkatle incelediler. Oyuncak, mantar ve bambudan yapılmıştı. İki tane küçücük kâğıt pervanesi ve iki tane de lâstik bandı vardı. Wilbur :

— «Bakın lâstik bandlar nasıl bükülmüş» dedi. «Belki bunlar uçuruyor âleti.»

Orville:

— «Pervaneler de çok hızlı dönüyor» dedi.

Komşular, güzel oyuncaklarını kendilerine gösterdikleri için çocuklara teşekkür ettiler. Kuşlardan başka hiçbir şeyin uçabileceğini düşünmemiş olduklarını söyleyerek evlerine döndüler.

Bay Benton çocukların ertesi gün de oyuncakları ile oynacaklarını sanarak beklemeğe başladı. Fakat çocuklar görünmediler. Kendisi Wright'lara giderek oyuncağı görmek istediğini söyledi.

Wilbur:

— «Ah Bay Benton, oyuncağımız kırıldı» dedi. «Pervaneler koptu. Kendiliklerinden koptular.»

Orville ekledi:

— «Çok oynadık.»

— «Ama ben yenisini yapacağım Orville. Oyuncak aklımda. Eşini yapmak zor değil.»

Wilbur ona döndü:

Orville başını salladı:

— «Kolay da değil. Yapabileceğini sanmam.»

— «Yapacağım. Göreceksin.»

Bay Benton gittikten sonra Wilbur paçaları sıvadı. Mantar, bambu, ince kâğıt ve lâstik bandlar ucuz değildi. Sapan satışından sağladığı biraz parası vardı. Fakat helikopter malzemesini almağa yetmezdi. Orville, sapan satışından payına düşeni vermek istedi. Fakat Wilbur istemedi:

— «Sen böyle bir iş için bana yardım edemezsin» dedi. «Hesap yapmam, plân çizmem lâzım.»

Dokuz buçuk yaşında olan Orville böyle bir çalışma için henüz küçüktü. Onun parasını kullanmak doğru olmazdı. Eline biraz daha para gecinceye kadar beklemek üzere Wilbur konuya ara verdi.

Durumu öğrenen komşulardan Bayan Strong doğru Bay Wright'a giderek gerekli malzemeyi alabilmesi için Wilbur'a para vermesini söyledi. On üç buçuk yaşında bir çocuğun böyle bir oyuncak yapmak istemesi çok güzel birşeydi.

— «Oğlunuz belki günün birinde icatçı olur» dedi.

Bay Wright:

— «Olmasını ben de isterim Bayan Strong» diye cevap verdi. «Ona yardım etmek istememem de bu yüzden zaten. Kendisine güvenmeyi öğrenmedikçe hiçbir zaman değerli bir icatta bulunamaz.»

— «Ne icat edeceğini kendisi düşünecek tabii. Ben ona para vermenizden söz ediyorum.»

— «Düşünce ve para beraber yürür. Eğer oyuncağı sahiden yapmak istiyorsa, bir çaresini bulup malzemeyi satın alacaktır.»

Bay Wright haklıydı. Nitekim Wilbur ve Orville yeni bir işe başladılar. Bir keçi koştukları arabaları ile yolcu taşıyorlardı. Arabayı yalnız başlarına sürmek isteyenlerden beş cent, Wilbur ya da Orville keçiyi yedeklerse üç cent alıyorlardı. İlk on beş gün büyük iş yaptılar. Sonra tavsadı.

Seyirciler, «Bakın, uçuyor» diye bağrışmaya başladılar...

Keçi, sivri tırnakları ile komşuların bahçelerini harap etti. Köpeklerini ve kedilerini kovaladı. Çocuklarına tos vurdu. Çamaşır günleri gerdikleri ipleri bir uçlarından çekip koparttı. Sonunda Bay Wright keçiyi köyde yaşayan bir tanıdığına verdi. Çocuklar keçilerini yitirdikleri için çok üzüldüler. Fakat Wilbur helikopter için gerekli malzemeyi satın alabilecek parayı biriktirdi.

Wilbur helikopteri kırılandan daha büyük yapmağa karar verdi. İlkinin bir misli büyük olacaktı. Pervanelerin kanat uzunlukları da ilkinin bir misli. Bu da helikoptere bir misli bir güç sağlayacak ve oyuncak havada ilkinden bir misli fazla kalacaktı. Bay Wright da, Bay Benton da bu fikri yadırgamadılar. Fakat ikisi de bilgin değildi. Bunun olumlu bir sonuç verip veremeyeceğini söyleyemezlerdi. Sonucu, ortaya konacak eser gösterecekti.

Orville karışmıyor, kardeşinin çalışmalarını seyrediyordu. Wilbur ölçüyor, biçiyor, tutkallıyor, ince kâğıtları zedelememek için çok güç harcıyordu. Orville ağabeyinin bu kâğıtları ustaca tutuşunu hayranlıkla izliyordu.

Sonunda oyuncak bitti. Komşular denemeyi görmeğe geldiler. Herkes uçuşun başarılı olmasını diliyordu. Wilbur çok heyecanlıydı. Oyuncağı tutan eli titriyordu. Annesi ve babası yüzünün bembeyaz olduğunu farkettiler. Birden doğruldu ve âleti havaya fırlatmak için kolunu kaldırdı.

— «Bakın atıyorum» diye bağırdı.

Oyuncağı fırlattı. Fakat âlet hiç uçmadı. Hemen düştü. Orville oyuncağı kaldırdı. Wilbur o kadar hayal kırıklığına uğramıştı ki kimsenin yüzüne bakamıyordu. Bay Wright ve Bay Benton oyuncağı incelediler. Bay Wright:

— «Göze çarpan hiçbir kusuru yok» dedi. «Kanatlar ve lâstik bandlar yerinde.»

Bay Benton:

— «Ama gene de bir bozukluk var» dedi. «Bir yanı bozuk. Ama neresi?»

Wilbur nihayet ağzını açabildi:

— «Belki pervanelerdedir kusur. Pervane kanatları az geldi belki. Ötekinin bir misli büyük bu çünkü. Pervane kanatları da bir misli fazla olmalıydı. Öyle değil mi baba?»

— «Olabilir oğlum. Akla yakın. Ne dersiniz Bay Benton?»

— «Dediğiniz gibi, akla yakın Bay Wright. Fakat bilmem. Bilseydim ben de yapardım. Oyuncak bir fen kanununa uyar. Bu kanunu öğren, sorunun cevabını alırsın Wilbur. Başka çaresi yok.»

(Devamı var)

Doğan Kardeş 13

YILDIRIM

24 EGON ZOM, DUCİ ADASINDAKİ YERALTI ÜLKESİNİN DÜNYAYA GÖNDERDİĞİ BİR AJANDIR. YILDIRIM KAPTAN BİR GECE ONUN BİNDİĞİ UÇAĞA SAKLANARAK BU YERALTI ÜLKESİNE GİZLİCE GİRER.

YILDIRIM, EGON'UN BİR YERALTI OTOMOBİLİNE BİNDİĞİNİ GÖRDÜ...

NEREYE GİDİYOR ACABA? ONU MUTLAKA TAKİP ETMEM LÂZIM.

YE ŞU YUMRUĞU ÇENENE DE SESİNİ KES!

YILDIRIM KAPTAN KENARDA DURAN YERALTI OTOMOBİLLERİNDEN BİRİNE BİNDİ.

BU OTOMOBİL NASIL İŞLER ACABA? ŞU DÜĞMELERİ BİR DENEYEYİM.

NİHAYET HAREKET ETTİ.

EYVAH EGON'U KAYBETTİM.

YOLLARI BİLMİYORUM. BÖYLE KÖREBE OYNAR GİBİ DOLAŞACAK MIYIM?

GERİ DÖNMEK MÂNASIZ OLUR. BARİ SONUNA KADAR GİDEYİM...

O SIRADA BİR YABANCI HABER VERİM.

© © 1967 by NATL News. Syn., Inc. of America

BİRAZ SONRA.

YOL KAPANMIŞ...

YILDIRIM, KAÇMAK İÇİN GERİ DÖNDÜ...

AMA FAZLA GİDEMEDİ.

ÇAAT!

ETRAFIMI SARDILAR. AMA DÖĞÜŞECEĞİM.

GELİN DE YAKALAYIN!..

KAPTAN

YILDIRIM ÇILGINLAR GİBİ DÖĞÜŞMEYE BAŞLADI...

BİR ARA BAŞINA BİR DİPÇİK YEDİ.

SONRA APTAL! BENİ TAKİP ETMEYE MEC-BURMUYDUN? BURADAN SAĞ ÇIKAMIYACAKSIN...

EGON ZOM KİM OLDUĞUNU

SAKLAMAYI ARTIK DÜŞÜNMÜYORDU...

ANLAŞILDI EGON. SEN DE BUNLARDANSIN... ANLAT BAKALIM, KİMSİNİZ?

BİZDEN NE İSTİYORSUNUZ? DÜŞMAN MISINIZ, DOST MU? HAYDİ, KONUŞUN...

SENİN SUAL SORMAYA HAKKIN YOK BURADA AMA YİNE DE BEN ANLATACAĞIM... İÇİN RAHAT ETSİN DİYE...

ŞİMDİ KULAKLARINI AÇ DA DİNLE... HİKÂYE İLK CEDDİMİZLE BAŞLAR. EN AZINDAN BİNLERCE SENE ÖNCE...

O SIRADA BURALARDA BUZ ÇAĞINI YAŞIYORLARDI.

YILDIRIM MERAKLA HİKÂYEYİ DİNLİYORDU...

ATALARIMIZ BU BUZ ÜLKESİNDE YAŞIYAMIYACAKLARINI ANLAMIŞLARDI...

BİR KISMI KUŞLAR GİBİ SICAK ÜLKELERE GÖÇ ETTİ...

BİR KISMI BURADA KALIP MAĞARALARA SIĞINDILAR...

DEVAMI VAR

Kaptan Babamın Öğüdü

Gemi ardında bembeyaz köpükler bırakarak uzaklaşıyordu...

Bir an Kaptan Baba'nın verdiği öğüt çocuğun aklına geldi: «Bir kaza sonucu denize düşersen, sakın telâşa kapılma. Soğukkanlı ol ve düşün. Bir çare bulmaya çalış. Yoksa hayatını kaybedersin...»

Çocuk güverte parmaklığını silerken ansızın dengesini kaybetti ve kendisini bir anda, buz gibi dalgaların koynunda buldu... Yüzme bilmediği için can havliyle çırpınmaya, kollarını ayaklarını vurmaya başladı. Soluk aldıkça, tuzlu sular ağzından burnundan girip midesine doluyordu. Artık gücü kuvveti kalmamış, gözleri kararmıştı. Batıp çıkıyordu. Çâresiz, boğulacaktı.

Bir aralık nasıl olduysa oldu, çocuk, kendisini yarı kaybetmiş bir halde, suların üstünde hissetti. Gemi az ilerdeydi. Avazı çıktığı kadar haykırmaya başladı:

— «İmdaaaat!.. İmdaaaat!.. Kurtarın beni, imdaat!..»

Güvertede kimseler görünmüyordu. Çocuk sesini kimseye duyuramadı. Gemi, ardında bembeyaz köpükler bırakarak uzaklaşıyordu. Fakat hayret! O hâlâ suyun üstündeydi, batmıyordu! O anda kaptanın verdiği öğüt geldi aklına:

«Bir kaza sonucu denize düşersen, sakın telâşa kapılma. Soğukkanlı ol ve düşün. Akıllıca bir çâre bulmaya çalış. Yoksa hayatını kaybedersin...»

Çocuk son bir gayretle kendine geldi. Kollarını, bacaklarını yavaş yavaş oynatarak suyun üstünde kalabiliyordu. Kaptan doğru söylemişti. Soğukkanlılığını kaybetmeden bu harekete devam etmesi gerekti. Eninde sonunda, gemidekilerden biri onun yokluğunu farkeder, geri dönüp kendisini kurtarırlardı.

Fakat hiç de umduğu gibi çıkmadı. Gemi, ufukta kara bir duman bırakarak, gitgide uzaklaştı ve sonunda kayboldu...

Gemi mürettebatı kahvaltıya oturmuştu. Gemicilerden biri sordu:

— «Bizim küçük delikanlı nerede?»

Bir başkası, soran bakışlarla karşılık verdi:

— «Bilmem... Bu sabah hiç görmedim onu...»

Beriki adam yerinden fırladı:

— «Haydi öyleyse, bir bakalım...»

Bütün güverte, tuvaletler, ambarlar arandı. Hayret! Çocuk yoktu.

Tayfalar telâş ve üzüntü içinde:

— «Hemen «Baba» ya haber verelim...» dediler.

«Baba» dedikleri birinci kaptandı; kaptan köprüsü üzerinde, serdümenle konuşuyordu. Gemi, Atlas Okyanusu'nun Amerika kıyılarında, Jacksonville'den 100 mil doğuda, Golfstrim akıntısı içinde tam yolla gidiyordu. Bir gemici soluk soluğa kaptanın yanına vardı:

— «Baba, çocuk kayıp. Her yere baktık, bulamadık!..»

— «İkinci kaptanı çağır bana!»

İkinci kaptan gelince:

— «Çocuğu güverteyi temizlemek üzere görevlendirmiştim,» dedi.

— «Ne zaman verdin bu görevi?»

— «Yanılmıyorsam saat 7'yi on geçiyordu.»

İhtiyar kaptan saatine baktı: 8,21... Demek ki çocuk tam 1 saat 11 dakikadan beri suyun içinde. Yüzme bilmediği için, belki de boğuldu...

Derhal kumandayı verdi:

— «Tam yol tornistan!..»

Gemi, suların üstünde büyük bir kavis çizerek döndü ve tam yolla, geldiği yönde ileriye atıldı.

Gemi, çocuktan en az on mil uzakta bulunuyordu. Ona ulaşabilmesi için 1 saat bu hızla gitmesi gerekti. Bu süre içinde çocuk, suyun üstünde kalabilecek miydi acaba?..

Aradan iki saat geçtiği halde, çocuk suyun üstündeydi. Yüzemiyordu, ama, batmıyordu da. Her an, kaptanın sözleri kulağında çınlıyordu : «Sakın telâşa kapılma. Soğukkanlı ol...»

Gözlerini büyük bir ümitle ufka dikmişti. İçinden bir ses, ona, mutlaka kurtulacağını söylüyordu. Korkmuyordu artık. Yorgun da değildi.

Birden, uzaklarda hafif bir duman göründü. Bir vapur dumanı!.. Yaşasın! Kaptan Baba geliyordu!.. Duman gitgide büyüyüp koyulaştı ve nihayet direkler ortaya çıktı.

Çocuğu denizde ilk seçen, gene yılanmış deniz kurdu, Baba Kaptan oldu. Gür sesiyle makine dairesine emrini verdi:

— «Stop... Tornistan...»

Gemi, yine ardında bembeyaz köpüklü, kocaman bir kavis çizerek döndü ve durdu. Cankurtaran sandalı çarçabuk indirildi.

Birkaç dakika sonra çocuk, kaptanın kamarasında sıcak çayını yudumluyordu. Kaptan, çocuğun saçlarını okşayıp babacan bir tavırla sordu:

— «Yaramaz delikanlı, nasıl oldu da boğulmadın, ha ..»

Çocuk gülen gözlerini fincan gibi açarak:

— «Kurtulmamı size borçluyum, Kaptan Baba,» dedi. «Bana siz soğukkanlı olmayı öğretmediniz mi?..»

HASAN HÜSEYİN ALTIN: Müderris Cad. No. 19, Kaman - KIRŞEHİR. **(17 yaşında lise öğrencisi. Fransızca biliyor. Müzik, resim ve edebiyata meraklı var. Pul biriktiriyor ve eşanj yapıyor.)**

Y. ENGİN KAYA : P.T.T. karşısı 2. sokak No. 46, Sağmalcılar - İSTANBUL. **(13 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

ARAM PEKSEZER : Akağalar Cad. No. 84/5, Kurtuluş - İSTANBUL. **(16 yaşında. Futbola meraklı. Batı müziğini, pul toplamayı, okumayı seviyor. Sporcu ve batı müziği şarkıcılarının resimleriyle pul değişmek istiyor.)**

ŞEVKİ DEMİRCAN : Turan Mah. Koyungözü sokak No. 12, Hamamönü - ANKARA. **(16 yaşında ortaokul öğrencisi. Şiir yazmayı seviyor, pul topluyor.)**

CEYHUN, CENGİZ ve ÇETİN DEMİRKOL: Varlık Mah. 7. Blok. Daire 10 - ANKARA. **(Öğrenci olan bu üç kardeş her konuyla ilgileniyor.)**

SİNAN KAYRAKLI : Şemsettin Sami sokak No. 48/1, Fatih - İSTANBUL. **(10 yaşında ilkokul öğrencisi. Resim, İngilizce ve kartpostal biriktirmeye meraklı.)**

İBRAHİM AVCI : Bağlar Cad. Şahin sokak No. 14, Sağmalcılar - İSTANBUL. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Futbola, şiire ve güreşe meraklı.)**

MUSTAFA ÜNSAL : 464. sokak No. 64 S - I Şirinyer - İZMİR. **(14 yaşında ortaokul öğrencisi. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

İRFAN GÜVERCİN : Kurtuluş Mah. Yavuz Sultan Selim Cad. - POLATLI. **(16 yaşında öğrenci. Spor ve seyahatten hoşlanıyor. Okulunda duvar gazetesi çıkarıyor.)**

ŞEFİK AKIN : Ortakçı sokak No. 5, İstinye - İSTANBUL. **(15 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Spor ve seyahatten hoşlanıyor.)**

KENDİ KENDİNİ YETİŞTİREN ÜNLÜ BİR TABİAT BİLGİNİ

Thomas Henry HUXLEY

Hayatı, seyahatleri ve tabiat bilimi üzerindeki çalışmaları

2

Huxley'in Rattle Snake gemisindeki çalışmaları bilim dünyasına balıkların ve çeşitli deniz canlılarının anatomileri, yaşama özellikleri, büyüme ve üremeleriyle ilgili yepyeni bilgiler kazandırdı. İngiltere'ye döndüğü zaman ünlü bir bilgin olarak karşılandı. Yaşı henüz 25'ti. Çalışmalarında elde ettiği bilgileri sık sık ziyaret ettiği ünlü bilgin Darwin'e anlatırdı.

İlgi çeken bir kabiliyeti de çok karışık ve anlaşılması güç konuları bilim dilinden çıkarıp herkesin anlayabileceği şekilde anlatmaktı. Buluşlarıyla ilgili konferanslar vermek üzere İngiltere'nin çeşitli bölgelerinde geziler yaptı. Konferans salonuna yalnız işçileri alıyordu. Bu sınıfın dışında kimseye konferans vermiyordu. Böylece Huxley bilimi halka kadar indiriyordu.

Huxley çalışmaktan yılmayan bir bilim adamıydı. Onu amacından hiçbir şey geri döndüremezdi. Bir gün bir balıkçı gemisine bakarken şöyle dedi: «İnsan olmasaydım, balıkçı gemisi olmak isterdim.» Gerçekte o insan biçiminde bir balıkçı gemisiydi. Amacına ulaşmadan işini bırakmazdı.

Çalışmalarına hiç ara vermiyordu. Bir taraftan yazıyor, diğer taraftan, çeşitli bilim kuruluşlarının toplantılarında hazır bulunuyordu. Yegâne dinlenme zamanı devletin balıkçılık müfettişi olarak Gal eyaletindeki balıkçılık tesislerini teftişe gittiği zaman elde edebiliyordu. Burada da tamamen boş durmuyor bilimsel incelemelerde bulunuyordu.

Yıllarca bu şekilde çalışma Huxley'in sağlığını bozdu.

Doktorlar puro içmesini tavsiye ettiler. Bunun üzerine sürekli olarak puro içmeye başladı. Londra'daki evinde çalışırken daima puro içiyordu. Ağzında sigarasız onu gören olmuyordu.

Bir süre sonra sıhhati düzeldi. İsviçre dağlarında dinlenmek de ona iyi geldi. İsviçre'de bulunduğu sırada da yeni bilgiler elde etmeden duramıyordu. Burada yaptığı incelemelerden ilgi çekici sonuçlar çıkardı. Bir balık cinsi ile İsviçre'deki bir çiçek cinsi arasında bağlantı bulunduğunu ileri sürdü.

Hayatının son yıllarını İngiltere'nin güneyinde bir kıyı şehrinde geçirdi. Burada zamanını okumak ve bahçesindeki çiçekleri incelemekle geçiriyor, yürüyüşler yapıyordu.

Gezintileri sırasında gözleri sürekli olarak yerlerde dolaşıyor, incelenecek yeni bir konu arıyordu.

Son günlerinde bile kalemi elinden bırakmadı. Bir zamanlar sırtında battaniye, kandil ışığında gece sabahlara kadar okuyup kendi kendini yetiştiren Huxley yine de çalışmaya devam ediyordu. Ama bu sefer battaniyeyi dizlerinin üzerine koyuyordu: 1895'te 70 yaşındayken öldü.

SON

OKUYUCU KÖŞESİ

GÜL FİDANI

Güzel kırların baharı bile severdi Gül Fidanı'nı;
Mavi gözlü, siyah saçlı bir kızdı,
Kırmızı şalvarı ona ne çok yaraşırdı!..

Neşelenirdi kuşlar güzel sesiyle,
Güzel kalbiyle benzerdi bir meleğe
Kimse değişmezdi onu hiçbir şeye...

FATMA ARAÇ

(Cihannüma Mah. Serencebey Yokuuş, No. 11/2, Daire: 11, Beşiktaş - İSTANBUL)

FATMA ARAÇ

YÜN ÖRÜYORUM...

Şişler elimde, koltuğa oturuyorum;
Bir ilmek, ardından bir ilmek daha...
Sonra lâstik örgüye başlıyorum,
Uzatıyorum, uzatıyorum...
Bir ara durup eserime bakıyorum:
Görüyorum ki her şey
Çalışmakla oluyor bu dünyada.
Karşımda duruyor annem, gülüyor, gülüyorum.
Daha da çalışıyorum ve...
Olanca gücümle bağırıyorum:
Yaşasın, bitti!..
Hemen bebeğimin yanına koşuyorum;
Kazağını giydiriyorum.
Bebeğim sanki göz kırpıyor,
Gülüyor, teşekkür ediyor...

AYDIN YÜCESAN

(Karşıyaka - İZMİR)

AYDIN YÜCESAN

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» NIN İLK ELEMESİNDE BEĞENİLEN ŞİİRLER

Doğan Kardeş'in 15 Eylül 1967 tarihine kadar sürecek olan BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI kardeşlerimiz arasında çok geniş ilgi görmektedir.

Büyük Şiir Yarışması'na gelen şiirler arasında yapılan ilk elemede, yazı kurulumuzca beğenilen şiirlerden bazılarını bu sayfada yayımlamaya devam ediyoruz.

HÜSEYİN ENGİN

(Bağlarbaşı Cad. Aras So. No. 5 Gaziosmanpaşa - İSTANBUL)

ÇİÇEKLERİM

Renk renk çiçeklerim,
Sizlerle evlenirim,
Onları çok severim.

Yaprakları yeşil gül,
Menekşe, lâle, sümbül,
Onunla arkadaştır,
Kanarya, serçe, bülbül...

★

ÇAĞLAYAN KICIMAN

(Cumhuriyet Mah. Yıldırım So. No. 6 - ESKİŞEHİR)

KARDEŞ ÖZLEMİ

Bir kardeş istiyorum
Perilerden iyi,
Güzel, kelebeklerden
Arılardan çalışkan,
Saf, temiz, aydede gibi...
Ne olur, leylek,
Getir artık kardeşimi.
Bırak bacadan
Girsin içeri...

MÜJDAT ERGÜN

(Kuyudibi Cad. No. 11 - ADAPAZARI)

ADAPAZARI'NDAKİ DEPREM

Yıkılıyor evler,
Yarılıyor yerler,
Yanıyordu gönüller,
Adapazarı'ndaki depremde.

Bayraktar apartmanı,
Akkoç apartmanı
Ve daha birçok yapı
Yıkıntılar içinde...

Çatırdıyor binalar,
Bağırıyor insanlar,
Öksüz kalıyor çocuklar,
Her şey bir oluyor yerle...

AYŞEGÜL PEKYALÇIN

(Hastane Cad. Korkmaz Apt. No. 49, Keşan - EDİRNE)

AKŞAM OLUNCA İNSANLAR...

Karanlık basınca
Bir hüzün kaplar içimi,
Nedendir anlamam
Bir türlü bunun sebebini.
Lâcivert bulutlar
Yükselince gökyüzüne,
Ben hemen koşar
Otururum pencereye.
Bakarım yaklaşan geceye.
Sokaklar simsiyah insanlarla dolar.
Gündüzleri görmedim
Ben hiç bu kadar
Telâşla yürüyenleri,
Evlerine aceleyle dönenleri...

Bilmece Bildirmece

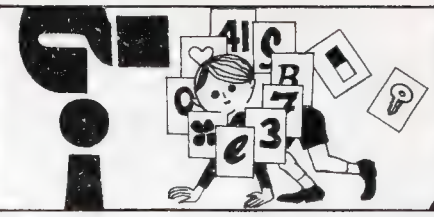

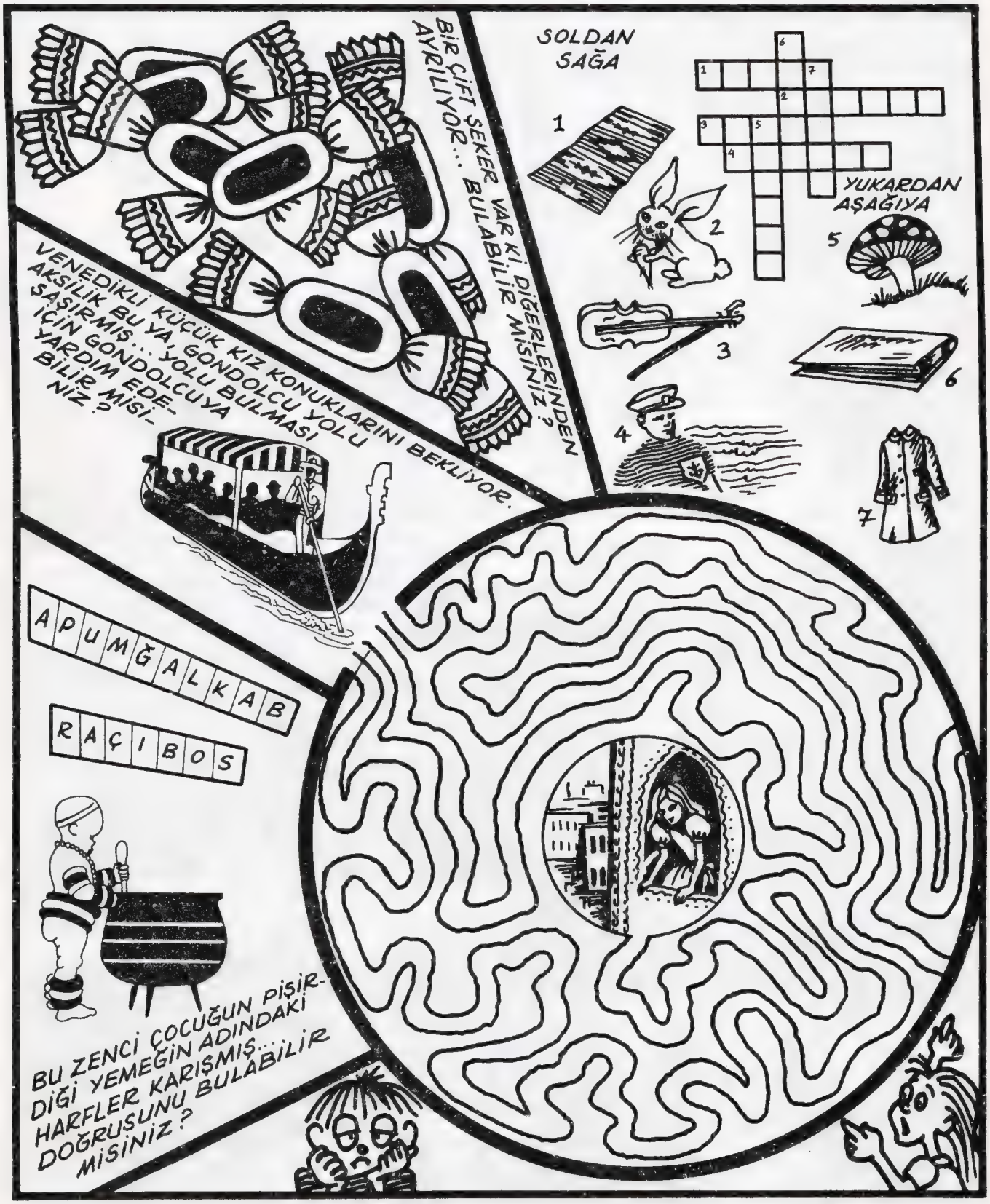

DÜNYA'YA YAKLAŞIYORLARDI...

PEK AZ VAKTİMİZ KALDI, KOMUTAN!

SİZ ÇEKİLİN, MAT. BEN PLUTON FÜZELERİNİ FIRLATMALARI İÇİN EMİR VERDİM!

DÜNYA'NIN SAVUNMASI İÇİN SAKLANMIŞ OLAN BÜTÜN FÜZELER UZAYA FIRLATILMIŞTI...

GÖKTAŞLARI PARÇALANIYORLARDI...

BİR TÜRLÜ BİTMİYORLAR!

ATEŞTOP, DERHAL UZAY ŞEHRİNE DÖNÜN!

FÜZELER DE BU İŞİ BAŞARAMADI. DÜNYA TEHLİKEDE!..

KARA KUVVETLERİNİ DE SEFERBER ETMEMİZ GEREKİYOR!

TEHLİKE DÜDÜKLERİ ÖTTÜ...

BÜTÜN KARA KUVVETLERİ, ALTINCI ALANA, SON HIZLA!

ÇABUK, STİF, ÇABUK!

ALTINCI ALAN...

İŞTE BİR TANESİ İNMİŞ... TIPKI BİZİM SİNTEKS'TE BULDUĞUMUZ GİBİ...

BU SEFER İÇİNDE NE OLDUĞUNU ÖĞRENECEĞİZ!

KABUK AÇILMAYA BAŞLAMIŞTI...

BÜTÜN SİLÂHLAR, ATEŞE HAZIR OL! DÜŞMAN KARŞINIZDA...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 44 | 28 Ağustos 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP DÜNYA TEHLİKEDE

(Devamı son sayfada)

DÜNYA'YA YAKLAŞIYORLARDI...
DÜNYA'NIN SAVUNMASI İÇİN SAKLANMIŞ OLAN BÜTÜN FÜZELER UZAYA FIRLATILMIŞTI...
PEK AZ VAKTİMİZ KALDI, KOMUTAN!
SİZ ÇEKİLİN, MAT. BEN PLUTON FÜZELERİNİ FIRLATMALARI İÇİN EMİR VERDİM!
GÖKTAŞLARI PARÇALANIYORLARDI...
BİR TÜRLÜ BİTMİYORLAR!
ATEŞTOP, DERHAL UZAY ŞEHRİNE DÖNÜN!
FÜZELER DE BU İŞİ BAŞARAMADI. DÜNYA TEHLİKEDE!..
KARA KUVVETLERİNİ DE SEFERBER ETMEMİZ GEREKİYOR!
TEHLİKE DÜDÜKLERİ ÖTTÜ...
BÜTÜN KARA KUVVETLERİ, ALTINCI ALANA, SON HIZLA!
ÇABUK, STİF, ÇABUK!
ALTINCI ALAN...
İŞTE BİR TANESİ İNMİŞ... TIPKI BİZİM SİNTEKS'TE BULDUĞUMUZ GİBİ...
BU SEFER İÇİNDE NE OLDUĞUNU ÖĞRENECEĞİZ!..
KABUK AÇILMAYA BAŞLAMIŞTI...
BÜTÜN SİLÂHLAR, ATEŞE HAZIR OL! DÜŞMAN KARŞINIZDA...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 44 | 28 Ağustos 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP DÜNYA TEHLİKEDE

(Devamı son sayfada)

DÜNYA'YA YAKLAŞIYORLARDI...

PEK AZ VAKTİMİZ KALDI, KOMUTAN!

SİZ ÇEKİLİN, MAT. BEN PLUTON FÜZELERİNİ FIRLATMALARI İÇİN EMİR VERDİM!

DÜNYA'NIN SAVUNMASI İÇİN SAKLANMIŞ OLAN BÜTÜN FÜZELER UZAYA FIRLATILMIŞTI...

GÖKTAŞLARI PARÇALANIYORLARDI...

BİR TÜRLÜ BİTMİYORLAR!

ATEŞTOP, DERHAL UZAY ŞEHRİNE DÖNÜN!

FÜZELER DE BU İŞİ BAŞARAMADI. DÜNYA TEHLİKEDE!..

KARA KUVVETLERİNİ DE SEFERBER ETMEMİZ GEREKİYOR!

TEHLİKE DÜDÜKLERİ ÖTTÜ...

BÜTÜN KARA KUVVETLERİ, ALTINCI ALANA, SON HIZLA!

ÇABUK, STİF, ÇABUK!

ALTINCI ALAN...

İŞTE BİR TANESİ İNMİŞ... TIPKI BİZİM SİNTEKS'TE BULDUĞUMUZ GİBİ...

BU SEFER İÇİNDE NE OLDUĞUNU ÖĞRENECEĞİZ!..

KABUK AÇILMAYA BAŞLAMIŞTI...

BÜTÜN SİLÂHLAR, ATEŞE HAZIR OL! DÜŞMAN KARŞINIZDA...

(Devamı var)